

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3514/22
8.9.2022. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Ирене Трифуновић Радуловић и Весне Матковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Витомир Драгић, адвокат из Београда, Љермонтова 19, против туженог "Generali osiguranje Srbija" a.d.o. Београд, Владимира Поповића 8, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П 586/19 од 7.6.2021.године, у седници већа одржаној 8.9.2022.године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П 586/19 од 7.6.2021.године у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцима АА и ББ исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од по 75.000,00 динара и за претрпљени страх износ од по 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 7.6.2021.године до исплате, као и у делу става четвртог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцима АА и ББ солидарно исплати накнаду за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку накнаде штете у износу од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности одлуке до исплате и у том делу жалба туженог **ОДБИЈА**, као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П 586/19 од 7.6.2021.године у ставу другом изреке и у преосталом делу става четвртог изреке, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснован, тужбени захтев тужиле ВВ да се обавезе тужени "Generali osiguranje Srbija" a.d.o. Београд да тужиле ВВ исплати: на име накнаде материјалне штете на путничком возилу марке "Seat Cordoba", рег. бр. ... износ од 396.220,00 динара са законском затезном каматом почев од 7.6.2021.године до исплате и на име накнаде за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку накнаде штете у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, као и захтев тужилаца АА и ББ да им тужени солидарно исплати законску затезну камату на износ накнаде од 15.000,00 динара за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку, почев од 22.3.2016. године до дана наступања

извршности одлуке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П 586/19 од 7.6.2021.године, тако што се обавезује тужени “Generali osiguranje Srbija” a.d.o. Београд да тужиоцима АА и ББ на име трошкова поступка солидарно исплати износ од 303.600,00 динара, а тужиља ВВ се обавује да туженом “Generali osiguranje Srbija” a.d.o. Београд на име трошкова поступка исплати износ од 31.000,00 динара, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 586/19 од 7.6.2021.године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА и ББ исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од по 75.000,00 динара и за претрпљени страх износ од по 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 7.6.2021.године, до исплате, док је одбијен, као неоснован, тужбени захтев у делу за претрпљене физичке болове од досуђених износа од по 75.000,00 динара, до тражених износа од по 90.000,00 динара, са каматом.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ВВ на име накнаде материјалне штете на путничком возилу марке “Seat Cordoba”, рег.бр. ... исплати износ од 396.220,00 динара са законском затезном каматом почев од 7.6.2021.године до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље ВВ да се обавезе тужени да тужиљи ВВ, на име трошкова обрачуна штете на возилу исплати износ од 15.000,00 динара са каматом од подношења тужбе до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 396.220,00 динара од подношења тужбе до пресуђења.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА и ББ солидарно исплати име накнаде за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку накнаде штете износ од 15.000,00 динара, а тужиљи ВВ износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 22.3.2016. године до исплате.

Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да тужиоцима на име трошкова саобраћајно-техничког вештачења и трошкова укупног ангажовања вештака исплати укупан износ од 38.561,00 динара.

Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 473.208,00 динара.

Против наведене пресуде, и то одлуке из дела става првог, из става другог, четвртог и шестог изреке, жалбу је благовремено изјавио тужени, како то произилази из навода жалбе, из свих законских разлога.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у границама разлога одређених чланом 386. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама) и нашао да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се жалбом туженог неосновано указује јер је изрека пресуде разумљива, а разлози пресуде јасни и непротивречни.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да се 1.1.2015. године у ... догодила саобраћајна незгода, у којој је учествовало путничко моторно возило марке “VW GOLF IV”, рег. бр. ..., којим је у тренутку саобраћајне незгоде управљао ГГ и путничко моторно возило марке “Seat Cordoba”, рег. бр. ..., којим је у тренутку саобраћајне незгоде управљао ДД, а у ком су се возилу у својству путника налазили тужени АА, ББ и ЂЂ. Ово возило је власништво тужиле ВВ. Возило марке “VW GOLF IV”, рег. бр. ... је у тренутку саобраћајне незгоде било осигурано код туженог полисом обавезног осигурања од аутоодговорности. Према налазу и мишљењу вештака саобраћајно-техничке струке од 11.3.2016. године, приложеном од стране тужилаца, предметна саобраћајна незгода је последица пропуста возача наведеног путничког возила марке “VW GOLF IV”, док је према налазу и мишљењу-експертизе саобраћајне незгоде Комисије вештака од 23.3.2015. године, урађеном на захтев туженог, као и налаза и мишљења Департамента за саобраћај Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду од 8.11.2018. године, које саобраћајно вештачење је одредио суд, искључена могућност да су оштећења на означеним возилима настала у саобраћајној незгоди на начин наведен у тужби. Ниме, имајући у виду да су се налази и мишљења достављени од стране парничних странка битно разликовали, те да се противречности у налазима нису могли отклонити саслушањем вештака, првостепени суд је одредио вештачење преко Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду.

Према налазу и мишљењу вештака саобраћајно-техничке струке поравка возила марке “Seat Cordoba”, рег. бр. ... је нерентабилна, па је висина штете обрачуната као тотална штета према ценама у време вештачења у износу од 396.220,00 динара.

Према налазу и мишљењу вештака хирурга ортопеда и трауматолога, тужилац АА је у предметној саобраћајној незгоди задобио лаку телесну повреду-нагњечење чеоно темено са десне стране и истегнуће мишића врата - тзв. трзајну повреду и услед повређивања трпео је физичке болове и то јаког интензитета у трајању од тридесет минута, средњег интензитета у трајању од пет сати и слабог интензитета у трајању од седам дана. Тужилац ББ је у предметној саобраћајној незгоди задобила лаку телесну повреду-нагњечење јагодично лево и истегнуће мишића врата - тзв. трзајну повреду и услед повређивања је трпела физичке болове јаког интензитета у трајању од двадесет минута, средњег интензитета у трајању од шест сати и слабог интензитета у трајању од четири дана.

Према налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра, тужилац АА је као последицу предметне саобраћајне незгоде трпео је примарни страх јаког интензитета у трајању од једног минута, секундарни страх јаког интензитета у трајању од десет

минута, секундарни страх средњег интензитета у трајању од три дана и слабог интензитета у трајању од пет дана, а тужиља ББ трпела примарни страх јаког интензитета у трајању од два минута, секундарни страх јаког интензитета у трајању од десет минута, секундарни страх средњег интензитета у трајању од два дана и слабог интензитета у трајању од три дана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужиоци, као трећа лица, имају право на накнаду штете, а имајући у виду одредбу члана 178. став 4. ЗОО, те да није потребно ценити кривицу возача, с обзиром на солидарну и објективну одговорност имаоца моторних возила према трећим лицима, па је обавезао туженог као осигуравача, налазећи да, у конкретном случају, правична накнада нематеријалне штете тужилаца АА и ББ, у смислу члана 200. ЗОО, за претрпљене физичке болове износи по 75.000,00 динара и за претрпљени страх по 70.000,00 динара, које износе је тужени дужан да тужиоцима АА и ББ исплати, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 7.6.2021. године до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете одбијен, као неоснован.

Такође, утврђујући из налаза и мишљења судског вештака висину тоталне штете на возилу тужиље ВВ, као власника истог, у износу од 396.220,00 динара, првостепени суд је обавезао туженог да наведени износ са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, исплати тужиљи ВВ. Такође, првостепени суд је оценио да тужиоцима припада накнада материјалне штете, коју су имали у поступку који је претходио подношењу тужбе, а у вези са овим спором, и то за састав од стране пуномоћника адвоката захтева за накнаду штете за све тужиоце и састав приговора, па је обавезао туженог да тужиоцима накнади означене трошкове, и то тужиоцима АА и ББ у износу од 15.000,00 динара, а тужиљи ВВ у износу од 6.000,00 динара.

С обзиром на утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно одлучио да је тужени у обавези да тужиоцима АА и ББ накнади претрпљену нематеријалну штету и правилно утврдио висину накнаде нематеријалне штете на име претрпљеног физичког бола и страха, као и да овим тужиоцима солидарно накнади трошак који су имали у поступку који је претходио подношењу тужбе, а у вези са овим спором, и то за састав од стране пуномоћника адвоката захтева за накнаду штете у износу од 15.000,00 динара. Наиме, тужиоци АА и ББ нису управљали путничким возилима чијим контактом је дошло до удеса, па се, у конкретном случају, сматрају трећим лицима, којима су имаоци моторних возила солидарно одговорни за претрпљену штету, у смислу члана 178. став 4. ЗОО, па постоји обавеза туженог као осигуравача од аутоодговорности једног од власника возила, које је учествовало у незгоди, да тужиоцима АА и ББ накнади претрпљену штету. Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, правилно је првостепени суд ценио све околности из члана 200. ЗОО, правилно нашао да тужиоцима припада накнада за претрпљене физичке болове у износу од по 75.000,00 динара и за претрпљени страх у износу од по 70.000,00 динара, имајући у виду све релевантне околности конкретног случаја, и то интензитет и дужину трајања физичких болова и страха, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме та накнада служи, као и да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Међутим, првостепени суд је на основу утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак да је основан тужбени захтев тужиље ВВ за накнаду материјалне штете, као и да је основан захтев тужилаца АА и ББ да им тужени солидарно исплати законску затезну камату на износ накнаде од 15.000,00 динара за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку, почев од 22.3.2016. године, као дана поднете тужбе, до дана извршности пресуде.

Наиме, погрешан је закључак првостепеног суда да је тужиља ВВ, у конкретном случају, треће лице, у смислу члана 178. став 4. ЗОО, с обзиром да је власник возила, као опасне ствари, које је учествовало у саобраћајној незгоди, због чега се не може сматрати трећим лицем, у односу на које би постојала објективна одговорност туженог као осигуравача возила које је учествовало у саобраћајној незгоди. Стога, начин на који се догодила саобраћајна незгода од утицаја на одговорност туженог за накнаду штете тужиљи ВВ.

Одредбом члана 231. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања. Ставом 2. истог члана предвиђено је да странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано. С обзиром да из налаза и мишљења Департмана за саобраћај Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду од 8.11.2018. године, које вештачење је одређено од стране суда, с обзиром да су претходна два налаза и мишљења, која су доставили тужиоци и тужена, била супротна, произилази да оштећења на предметном возилу нису могла настати у предметној саобраћајној незгоди на начин на који тврде тужиоци, па стога, имајући у виду наведено, тужиља ВВ није доказала која су оштећења на возилу, која су проузроковала тоталну штету на возилу, настала управо као последица предметне саобраћајне незгоде, односно није доказана узрочно-последична веза између поступања возача возила, осигураног код туженог, те обима и висине штете на предметном возилу као последице незгоде, а на тужиљи ВВ је терет доказивања наведеног, сагласно члану 231. ЗПП. С обзиром да тужиља ВВ није успела у захтеву за накнаду материјалне штете, не припада јој ни накнада које је имала за састављање захтева за накнаду штете ван спора.

Супротно закључку првостепеног суда, тужиоци АА и ББ немају право на затезну камату на износ накнаде од 15.000,00 динара за ангажовање пуномоћника адвоката у мирном поступку почев од 22.3.2016. године до дана наступања извршности одлуке, с обзиром да се ради о трошку који је везан за вођење парнице у смислу одредаба члана 150, 153. и 154. ЗПП у вези са чланом 24. став 4. Закона о обавезном осигурању у саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 51/09 са изменама и допунама), те затезна камата на овај износ трошкова насталих поводом парничног поступка, тече од дана наступања извршности одлуке до исплате у смислу члана 277. став 1. и члана 324. ЗОО, у вези члана 345. и 366. ЗПП и члана 43. ЗИО, па је побијана пресуда у наведеном делу морала бити преиначена.

Решење о трошковима садржано у ставу шестом изреке је имајући у виду исход парнице и одредбе члана 150, 153, 163. и 165. преиначено и тужиоцима АА и ББ, с обзиром на успех у спору, припадају трошкови у износу од 303.600,00 динара, и то за састав тужбе износ од 9.000,00 динара, састав жалбе износ од 18.000,00 динара, заступање на десет одржаних рочишта износ од по 10.500,00 динара, приступа на пет неодржаних рочишта износ од по 6.000,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи, с тим што су наведени трошкови увећани за 50 %, за заступање две странке, у складу са Тарифним бројем 12. Адвокатске тарифе, а такође, припадају им и трошкови таксе за пресуду у износу од 15.600,00 динара, у складу са Таксеном тарифом Закона о судским таксама, као и трошкови медицинског вештачења у износу од 45.000,00 динара. Тужени је у целости успео у спору у односу на тужиљу ВВ, због чега је обавезана тужиља ВВ да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.000,00 динара, а који трошкови се односе на трошкове саобраћајно-техничког вештачења.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је применом члана 390, 394. тачка 3. и члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Приликом одлучивања, овај суд је имао у виду да је у уводу пресуде погрешно наведено име тужиље "...", уместо правилно "...", што се може исправити у свако доба, у смислу члана 362. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић